

Тенетко Анна
місто Київ

Ми сильні!

Говорючи за нашу країну: мужню, красиву,
відчайдушну, тривалу,

Що з кожним днем процвіта, дарувала життя...

Допоки... не наздогнала нас така новина:

"Почалася війна!"

Дні страху, Неволі, Жалю та Болю,

Бажання піднятися, діяти, що задля вирішення цієї
години,

Але нині... задля лиш добрива землі,

згинуть орки – "Клятї вони".

Ми Вдячні кожному з воїтелів

Нашої країни, що рятують життя від руїн.

Захисникам Батьківщини, що дарують всім
новонародженим життя,

Не дивлячись на орків: залежних, зневолених,
кровожерливих...

Забрати чудесне, грайливе, щасливе, життя.

Але ми – є сильні та витривалі,

Що духом, що стійкістю...

Наша країна, наша держава завжди буде вільною!!!

І згадавши той день, кривавий...

Лиш: "подальших днів не знання", тримало собою дні
страху,

Але, підіймаючись – ми разом боролись,

Йдучи до самої тієї мети:

зупинити, скорити, перемогти та продовжити жити!

Життя чоловіків, синів, братів, які рятували своїми
тілами країну,

Не опускаючи руки, боролись
У ці важкі дні
Не забувати дітей, жінок,
Які не матимуть змоги більше прокинутись...
Атаки, підриви, криваві бої, знущання з невинних у
крові війни...

За острів Зміїний, за окупований Харків, зруйновану
Бучу, Херсон, Маріуполь, Гостомель та інших
зруйнованих місць ...

Відбудовуючи, стане силовою, вольовою,
незалежною наша знов Україна!

Ми переможемо, помстимося, у цій повної крові,
кривавій,

повномасштабній війні!

Слава героям! Та слава нації!

Ми переможемо! Без сумніву зруйнуємо ваші надії ...

І Настане та сама хвилина -

Що Україна перемогла!